

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXII. — Wydana i rozesłana dnia 24. września 1901.

Treść: № 143. Rozporządzenie, dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892, a obowiązującego od dnia 1. stycznia 1893.

143.

Rozporządzenie Ministra kolei żelaznych z dnia 24. września 1901,

dotyczące zmiany i uzupełnienia niektórych postanowień Regulaminu ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), a obowiązującego od dnia 1. stycznia 1893.

Regulamin ruchu dla kolei żelaznych w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, który zaprowadzony został rozporządzeniem z dnia 10. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 207), a obowiązującym zaczął od dnia 1. stycznia 1893, ulegnie następującym zmianom, a względnie uzupełnieniom, które wejdą w wykonanie od dnia 10. października 1901:

§. 20.

W tym paragrafie wstawić należy następujący nowy ustęp 2.

„(2) Osoby, chore na ospę (ospę wietrzną), błonicę (difterję, dławiec), trąd, odrę, czerwonkę (dysenterję), szkarlatynę albo tyfus jakiegokolwiek rodzaju, przewożone być mają w osobnych wagonach, a osoby, chore na krztusiec, wąglik, różę, nosaciznę albo egipskie zapalenie oczu, w odosobnionych przedziałach wagonów. Osób, dotkniętych cholera, dżumą lub dostających wybuchów wodowstrętu, zgoła przewozić nie wolno. Jeżeli co do jakiejś osoby zachodzi podejrzenie, że dotknięta jest jedną z chorób powyżej wymienionych, można od niej zażądać przedłożenia świadectwa lekarskiego, aby powziąć przekonanie, że wolna jest od wszystkich powyżej wymienionych chorób, i dopiero na podstawie tego

świadectwa pozwolić na jej przewiezienie. Za przewóz w osobnych wagonach i przedziałach wagonów opłacane będą należności według taryfy.“

Ustępy, które dotychczas oznaczone były liczbami (2) i (3), otrzymają teraz oznaczenie (3) i (4).

§. 30.

W ustępie 4 tego paragrafu nie ma być przytoczony „§. 53. ustęp 8“, lecz „§. 53. ustęp 7“.

Ustęp 5 brzmić ma jak następuje:

„(5) Czy i pod jakimi warunkami przedmioty w §. 50, B 2, oznaczone, mogą być przyjmowane jako pakunki podróżne, o tem stanowią taryfy. Co się tyczy ograniczonej kwoty wynagrodzenia za szkodę, stosowany być ma w odpowiedni sposób §. 81, ustęp 2 i 3, tudzież §. 81, ustęp 4.“

Ustępy 6, 7 i 8, przydane do tego paragrafu rozporządzeniem z dnia 3. lipca 1900, Dz. u. p. Nr. 104, należy wykreślić.

§. 42.

W ustępie 7 słowo „fałszywą“ zmienione być ma na: „niezgodną z prawdą.“

§. 50.

W rozdziale A, l. 4, należy wykreślić:

pod lit. b słowa:

„(co się tyczy naboju dynamitowych, porównaj załączkę B, Nr. XXXV a)“;

pod lit. c słowa:

„(co się tyczy zapalek do pocierania, porówn. załączkę B, Nr. III)“;

pod lit. d słowa:

„(co się tyczy zapalek, kapsli, cukierków piorunujących i grochu piorunującego porówn. załączkę B, Nr. II, XLI i XLIII)“;

pod lit. e słowa:

„(co się tyczy zapatek do pocierania, tasieniek podpałowych i podpalek — amorces — porówn. załączkę B, Nr. III i XLII a).”

Pod liczbą 2 w rozdziale B ustępy 2 i 3 zastąpione zostaną następującemu postanowieniem:

„Pod jakimi warunkami przedmioty te mogą być przyjmowane do przewozu, o tem stanowią taryfy. Co się tyczy ograniczenia wynagrodzenia za szkodę, zobacz §. 81, ustęp 2.”

Postanowienie pod liczbą 4 rozdziału B brzmieć ma, jak następuje:

„4. Pojazdy kolejowe, o ile toczą się po szynach na własnych kołach. Powinny one być każdej chwili gotowe do drogi. Lokomotywow, tenderom i parowozom towarzyszyć ma biegły, który ma na to zlecenie od posyłającego.”

Do tego paragrafu przydany zostanie nadto nowy rozdział C, który ma brzmieć, jak następuje:

„C. Przedmiotów, których przewóz dozwolony jest warunkowo, nie można przyjmować do przewozu na kolei (bahnlagernd).”

§. 51

Do lit. l, ustępu 1 dodany być ma następujący ustęp 4:

„Jeżeli stacya wysyłająca wybrała inną drogę przewozu, winna odsyłającego o tem uwiadomić.”

§. 52.

Ustęp 5 brzmieć ma, jak następuje:

„(5) Na odwrotnej stronie tej połowy listu przewozowego, która przeznaczona jest na adres, może być wyciśnięta firma wystawiciela. Na tej samej stronie można także umieszczać następujące dopiski do wiadomości odbiorcy: „z posyłki od N. N.”, „z polecenia N. N.”, „do dyspozycji N. N.” — „celem przesłania dalej do N. N.”, „ubezpieczone w N. N.”, które to dopiski nie zobowiązują jednak kolei żelaznej do niczego i za które ona nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności”. Dopiski te mogą się odnosić tylko do całej posyłki. Na tem samym miejscu umieszczona być ma także deklaracya wygotowana stosownie do postanowień konwencyi międzynarodowej, tyczącej się mszycy winnej, tudzież poświadczenie urzędowe.”

Osnowę ustępu 7 zmienia się, od 3go zdania począwszy, jak następuje:

„Gdy przedmioty, których przewóz jest warunkowo dozwolony, a które według załączki B, Nr. XXXV wolno z innymi przedmiotami połączyć w jedną posyłkę, oddaje się do przewozu całymi wagonami, nie potrzeba dla nich wystawiać osobnego listu przewozowego. Dla takich posyłek cało-wagonowych wystarcza jeden list przewozowy, w którym jednak towary przyjęte tylko warunkowo do przewozu winny być wyraźnie oznaczone jako takie dopiskiem „(warunkowo)”. Dla towarów, które

w myśl przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy, albo stosownie do szczególnej umowy ładować ma odsyłający a wyładowywać odbiorca, wystawić należy osobne listy przewozowe, które nie mogą obejmować żadnych innych przedmiotów.

§. 53.

Brzmienie ostatniego zdania w ustępie 3 zmienione zostaje, jak następuje:

„Jeżeli posyłający w liście przewozowym nie podał wagi posyłki, okoliczność ta we wszystkich przypadkach, w których taryfa przepisuje obliczanie przewoźnego według wagi, ma takie znaczenie, jak gdyby posyłający uczynił wniosek, żeby waga stwierdzona została przez kolej.”

Ustępy 6 aż do 10 zastąpione zostaną następującemi postanowieniami:

„(6) Gdyby się okazało, że deklaracya zawartości posyłki jest nieprawdziwa, lub że deklarowana waga posyłki jest mniejsza aniżeli jej waga rzeczywista, wreszcie, że odsyłający przy ładowaniu wagon przeciążył, w takim razie — niezawisłe od obowiązku uzupełnienia opłaty za przewóz i wynagrodzenia szkody, jaka w danym razie może wynikła, tudzież niezawisłe od kar, przewidzianych w ustawach karnych lub przepisach policyjnych — winien odsyłający wszystkim kolejom żelaznym w przewozie pośredniczącym zapłacić dodatek do przewoźnego, a to w kwotach, które ustanawia się, jak następuje:

(7) Jeżeli przedmioty w §. 50. A. liczba 4, i w załączce B wymienione, oddano do przewozu z nieprawdziwą lub niedokładną deklaracyą, lub jeżeli przy oddawaniu tych przedmiotów nie uczyniono zadość przepisom ostrożności w załączce B wzmiankowanym, dodatek do przewoźnego wynosi 12 koron od każdego kilograma brutto całej posyłki.

(8) We wszystkich innych przypadkach płaci się z tytułu rzezonego dodatku jedną koronę jako należność za list przewozowy, o ile chodzi o taką nieprawdziwą deklaracyę, która nie mogła pociągnąć za sobą uszczuplenia przewoźnego, a podwójną kwotę różnicy, jaka wypada między przewoźnem, obliczonem na podstawie zawartości deklarowanej a przewoźnem, jakie należy się od zawartości stwierdzonej, i to za całą przestrzeń od stacyi wysyłki aż do stacyi przeznaczenia, jeżeli takie uszczuplenie nastąpić mogło; kwota zaś ta wynosić musi najmniej jedną koronę.

(9) Jeżeli deklarowana waga posyłki jest mniejsza jak jej waga rzeczywista, natenczas dodatek do przewoźnego wynosi podwójną kwotę różnicy między opłatą za przewóz od stacyi pochodzenia aż do stacyi przeznaczenia, wypadającą od wagi deklarowanej, a taką samą opłatą, wypadającą od wagi sprawdzonej.

(10) Jeżeli odsyłający przy ładowaniu wagon przeciążył, dodatek do przewoźnego wynosi sześć-

krotną kwotę tej opłaty, jaka od wagi, przekraczającej dozwolone obciążenie, wypada za przewóz od stacji wysyłki aż do stacji przeznaczenia. Postanowienie to stosowane być ma w analogiczny sposób także do takich przedmiotów, od których stosownie do postanowień taryfy przewoźnego nie oblicza się podług wagi. Jeżeli w szczególności zachodzi taki przypadek, w którym przewoźne oblicza się według powierzchni ładunkowej, natenczas wzniesiony dodatek znajduje się w ten sposób, że przewoźne, obliczone według powierzchni ładunkowej użytego wagonu, uważa się za przewoźne od maksymalnej wagi obciążenia, dozwolonego w poszczególnym przypadku, a otrzymawszy w taki sposób kwotę przewoźnego od maksymalnej wagi obciążenia, oblicza się według proporcji, jaka kwota wypada na nadwyżkę obciążenia, poczem tę ostatnią kwotę bierze się sześć razy.

(11) Jeżeli w jednym i tym samym przypadku chodzi o podanie za małej wagi i o przeciążenie wagonu, dodatek od przewoźnego pobierany będzie nie tylko z tytułu nieprawdziwej deklaracji wagi, lecz także z tytułu przeciążenia.

(12) Za przeciążenia wagonu (ustęp 10) pobiera się dodatek do przewoźnego w następujących przypadkach:

- a) o ile chodzi o wagony, na których dozwolone obciążenie oznaczone jest tylko jednym napisem, wtedy, gdy wypisaną na wagonie „wagę ładunkową“, a względnie wypisaną na nim „udźwig“ przekroczono przy ładowaniu o więcej jak 5 od sta;
- b) o ile wagony do ładowania użyte mają dwa napisy, a mianowicie: „waga ładunkowa (obciążenie normalne) i udźwig (obciążenie maksymalne)“, wtedy, gdy wagon obciążono w ogóle ponad jego udźwig;
- (13) Dodatku do przewoźnego nie pobiera się:
 - a) jeżeli chodzi o nieprawdziwą deklarację wagi takich towarów, do których odważania obowiązana jest kolej (ustęp 3);
 - b) w razie nieprawdziwej deklaracji wagi albo w razie przeciążenia wagonu, jeżeli posyłający w liście przewozowym żądał odważenia przez kolej;
 - c) w razie przeciążenia, spowodowanego już w czasie przewozu skutkiem wpływów klimatycznych, o ile wysyłający może dać dowód, że przy ładowaniu towarów nie przekroczył wagi ładunkowej na wagonie oznaczonej.

§. 54.

Ustęp 4 ma brzmieć, jak następuje:

„(4) Co się jednak tyczy towarów, które stosownie do przepisów tego regulaminu albo postanowień taryfowych lub na zasadzie szczególnej umowy ładuje sam posyłający, szczególony list przewoźny, tyczący się bądź wagi, bądź ilości sztuk, nie stanowią żadnego dowodu przeciw kolei żelaznej, jeżeli takowa nie sprawdziła wagi lub ilości sztuk i tego sprawdzenia nie potwierdziła w liście przewoźnym.“

§. 56.

Układ ustępów 1. 6 i 7 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Towar ma być odstawiony w godzinach służbowych, które kolej ustanowi, a o ile według przepisów tego regulaminu albo według postanowień taryfy lub stosownie do szczególnej umowy ładowanie towaru jest obowiązkiem posyłającego, ma być także w tych godzinach naładowany. Jeżeli posyłka, dla której wystawia się tylko jeden list przewozowy, a którą ładuje kolej, odstawiana jest partiami, a posyłający opóźni się z odstawą o więcej niż 24 godziny, w takim razie kolej ma prawo pobrać za to spóźnienie składowe, jakie będzie przepisane w taryfie. To samo ma miejsce także i wtedy, gdy list przewozowy, dołączony do posyłki towarów, których naładowanie jest obowiązkiem kolei, jest niezupełny lub niedokładny i nie zostanie sprostowany w przeciągu 24. godzin od uczynienia zarzutu. Co się tyczy dostawy towarów przez przedsiębiorstwa dowozowe kolei żelaznej, obacz §. 68.

(6) Gdy posyłający prosi o przygotowanie wagonu na towary, które sam ma ładować (ob. ustęp 1), winien przeznaczyć na to pewien dzień, a odstawę i ładowanie towarów ukończyć w terminie, który kolej żelazna wyznaczy. Termin ten oznajmić należy na afiszu, wywieszonym w lokalach ekspedycji, ludźmi ogłosić go w dzienniku miejscowym.

(7) Jeżeli towar nie będzie odstawiony i naładowany w tym terminie, posyłający winien po upływie onegoż zapłacić wozowe, jakie w taryfie będzie ustanowione. To samo ma miejsce w tym przypadku, gdy towary, których ładowanie jest obowiązkiem odsyłającego (ob. ustęp 1), odstawione zostaną za niedokładnym albo niezupełnym listem przewozowym, a sprostowanie nie nastąpi w ustanowionym terminie ładowania. Kolej ma nadto prawo wyladować wóz na koszt zamawiającego, a towar na jego niebezpieczeństwo i koszt złożyć w magazynie. Przy zamówieniu wozu złożyć należy na żądanie kolei kaucję, któraby pokrywała kwotę, należącą się za niedotrzymanie terminu o 1 dzień. Jeżeli kolej wozów przyrzeczonych nie przygotowuje w czasie właściwym, zapłacić ma zamawiającemu wynagrodzenie, odpowiadające kwocie wozowego.“

§. 58.

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli posyłający nie dopełni tego obowiązku, kolej żelazna ma prawo żądać — o ile przy-

jęcia towaru w ogóle nie odmówi — żeby potwierdził w liście przewozowym, iż opakowania wcale nie ma lub że takowe jest wadliwe, tudzież aby te wady poszczególnie wymienił, a nadto, aby wystawił stacyi przyjmującej osobną deklaracyę, ułożoną podług przepisanej wzoru (załączka E). Jeżeli posyłający oddaje częściej towary jednego i tego samego rodzaju na tej samej stacyi, a nie uważając na to, że takowe powinny być opakowane, albo wcale ich nie opakowuje albo zawsze w jednakowym stopniu wadliwie, w takim razie może zamiast osobnej deklaracyi co do każdej posyłki złożyć raz na zawsze deklaracyę ogólną, wygotowaną według formularza w załączce F przepisanego. List przewozowy winien w takim razie oprócz przewidzianego powyżej potwierdzenia zawierać także wzmiankę o tej ogólnej deklaracyi, złożonej dla stacyi wysyłającej. Wzmiankowane formularze powinno biuro ekspedycyi mieć zawsze pod ręką.“

Załączka E.

Załączka F.

§. 61.

Nagłówek tego paragrafu brzmi, jak następuje: „Opłata przewoźnego. Roszczenia z tytułu mylnego obliczenia przewoźnego; przedawnienie takich roszczeń.“

Do ustępu 1. przydane być ma następujące postanowienie:

„Stacya wysyłająca winna w duplikacie listu przewozowego, a względnie w poświadczeniu przyjęcia, wyszczególnić opłacone należności, które przez nią w liście przewozowym zapisane zostały.“

Ustęp 4 zastąpiony zostanie następującym postanowieniem:

„(1) Gdyby taryfa została niewłaściwie zastosowana, lub gdyby zaszła omyłka przy obliczaniu przewoźnego i innych należności, kwota niedopłacona ma być uzupełniona, a kwota nadpłacona zwrócona, a interesowanego należy o tem jak najrychlejszemu uawiadomić. Prawo do zwrotu albo dopłaty przedawnia się w przeciągu roku, licząc od dnia zapłaty, o ile strony nie postarały się o zapewnienie sobie prawa przez przyznanie, umowę albo wyrok sądowy. Do przedawnienia stosowane będą postanowienia §. 91, ust. 3 i 4. Postanowienia §. 90, ust. 1, nie stosuje się w tym przypadku.“

(2) Jeżeli przewoźne niszczone zaraz przy oddaniu towaru na kolej, w takim razie do dochodzenia rzeczonych praw w obec zarządu kolejowego wystarcza przedłożenie duplikatu listu przewozowego, a względnie poświadczenia przyjęcia.

(3) Z roszczeniami do zwrotu przewoźnego może występować odsyłający albo odbiorca, według tego, który z nich kolei za wiele zapłacił. Do uzupełnienia przewoźnego o taką kwotę, o którą zapłacono za mało, obowiązana jest po wydaniu towaru ta strona, która przewoźne zapłaciła, a względnie takowe w myśl ustępu 3. złożyła.“

§. 64.

Układ ustępów 1 i 5 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Tylko odsyłający sam ma prawo zarządzić, żeby towar został ze stacyi wysyłającej wydany napowrót, żeby go w drodze zatrzymano lub żeby go bądź w miejscu przeznaczenia, bądź na jednej ze stacyi pośrednich, bądź na jakiejś stacyi, znajdującej się dalej jak stacya przeznaczenia lub leżącej przy jakiejś linii ubocznej, wydano nie temu odbiorcy, który w liście przewozowym jest wymieniony, lecz jakiemuś innemu. Polecenia posyłającego, tyczące się dodatkowego nałożenia, podwyższenia, umniejszenia lub cofnięcia powziętku, jakoteż późniejszego frankowania, może kolej według własnego uznania uwzględnić albo nie. Dodatkowe zarządzenia lub polecenia innego rodzaju nie są dozwolone.“

(2) Mimo to, że kolej co do powziętków i frankowania ma prawo rozstrzygać według własnego uznania, może ona tylko w tym przypadku odmówić wykonania przewidzianych w ustępie 1 poleceń, a względnie zwlekać z ich wykonaniem lub wykonać je w odmienny sposób, gdyby spełnienie takowych mogło pociągnąć za sobą przeszkody w prawidłowym ruchu przewozowym.“

W ustępie 6 słowa „na formularzu, zawartym w załączce F“ należy poprawić: „na formularzu, zawartym w załączce G.“

Słowo „(kara za zawód)“ w ustępie 8 należy wykreślić, tak samo cały ustęp 9.

§. 66.

Ustęp 3 brzmić ma jak następuje:

„(3) Z zastrzeżeniem postanowień §. 68, ust. 1 do 3, uważa się za miejsce dostawy stacyę przeznaczenia, którą posyłający oznaczył. Jeżeli w liście przewozowym wskazane jest jakieś miejsce przy kolei żelaznej leżące jako to, w którym towar ma być oddany albo przetrzymany na składzie, natenczas nawet w takim razie, gdyby w tym liście oznaczone było jako miejsce przeznaczenia jakieś inne miejsce, przyjmuje się, że kolej podjęła się przewozu tylko do owego przy kolei leżącego miejsca, gdzie też ma nastąpić wydanie towaru.“

§. 67.

Paragraf ten opiewać ma, jak następuje:

„Obowiązki, jakie wkłada na odbiorcę przyjęcie towaru i listu przewozowego.“

Przyjęcie towaru i listu przewozowego wkłada na odbiorcę obowiązek zapłacenia kolei tych kwot, jakie w liście przewozowym są wymienione. Porównaj jednak §. 61, ustęp 4, tyczący się sprostowania wymiarów przewoźnego.“

§. 68.

Układ ustępów §. 1, 2 i 6 zmieniony zostaje, jak następuje:

„(1) Jeżeli wyładowanie towarów według przepisów tego regulaminu lub postanowień taryfy albo stosownie do szczególnej umowy jest obowiązkiem kolei żelaznej, kolej ta ma postanowić, czy towary mają być odbiorcy odstawiłone do mieszkania, czy posłane mu zostanie tylko uwiadomienie o nadejściu posyłki. Na stacyach, które według tego, co się powiedziało powyżej, odstawiać będą odbiorcy towary do domu, należy okoliczność tę ogłosić na afiszach, wywieszonych w biurach ekspedycyjnych. O nadejściu towarów, które odbiorca sam ma wylaďować, należy tegoż w każdym razie uwiadomić, chyba że zachodziłby jeden z podanych poniżej wyjątków. W uwiadomieniu tem, które ma być wygotowane na piśmie, należy wymienić okres, w ciągu którego stosownie do §. 69, ustęp 2, towar ma być odebrany, a przesyła się je według uznania kolei albo pocztą albo przez umyślnego na koszt odbiorcy, o ile między tym ostatnim a koleją nie została zawarta pisemna umowa, stanowiąca o jakimś innym sposobie uwiadomiania. Odbiorcy nie uwiadomiam się wcale, jeżeli sobie wynowił, aby mu uwiadomienia nie przysyłano, tudzież, jeżeli chodzi o towary przetrzynywane na kolei (bahnlagernd). Za wygotowanie uwiadomienia nie wolno liczyć żadnej należitości.

(2) Jeżeli chodzi o posyłkę zwyczajną, uwiadomienie odesłać należy, skoro tylko posyłka nadejdzie i przygotowana zostanie do ekspedycyi. O nadejściu posyłki pospiesznej uwiadomić należy odbiorcę w przeciągu dwóch godzin, o ile okoliczności nadzwyczajne nie zmuszają do przedłużenia tego terminu, posyłka zaś sama odstawiona być winna do mieszkania odbiorcy w przeciągu sześciu godzin po nadejściu. W niedziele i dnie świąteczne następuje przerwa w biegu tych terminów o godzinie 12 w południe, a w dnie powszednie o godzinie 6 wieczorem, i trwa aż do rozpoczęcia się godzin służbowych w dniu następnym. Postanowień, dotyczących się terminu dostawy (§. 63), przepis powyższy nie narusza w niczem.

(3) Jeżeli stosownie do obowiązujących przepisów towary muszą być odwiezione do biur ekspedycyjnych lub magazynów administracyi głównej lub podatkowej albo do innych lokalów w dotyczących przepisach oznaczonych, to przewiezienie ich jest rzeczą kolei, i to nawet w takim razie, gdy odbiorca zastrzegł sobie, że je sam ze stacyi zabierze, chyba że kolej sama poruczy mu przystawienie ich do rzeczonych lokalów.“

§. 69.

Ustępy 1, 4 i 5 brzmieć mają od teraz, jak następuje:

„(1) Towary, których wylaďowanie według przepisów tego regulaminu albo postanowień taryfy lub też na zasadzie szczególnej umowy jest obowiązkiem kolei, odebrane być mają w przepisanych godzinach urzędowych w przeciągu czasu, w którym są wolne od składowego; czas ten ustanowiony będzie w taryfie i nie może wynosić mniej jak 24 godziny od odesłania a względnie odbioru (por. §. 68, ustęp 1, w związku z §. 63, ustęp 4) uwiadomienia.

(2) W biegu terminów do wylaďowania towarów i zabrania ich z kolei (ustęp 2), nastaje przerwa w niedziele i dnie świąteczne, tudzież w czasie ekspedycyi głównej lub podatkowej, o ile w niej nie nastąpi opóźnienie z winy posyłającego lub odbiorcy. Ci ostatni winni wykazać, jak długiego czasu rzeczona ekspedycja wymagała.

(3) Kto nie zabierze towaru z kolei w przeciągu okresów w tym paragrafie wzmiankowanych, winien opłacić składowe albo wozowe, jakie będzie przepisane taryfą. Nadto kolej żelazna ma prawo te towary, których wylaďowanie bądź według przepisów niniejszego regulaminu, bądź według postanowień taryfy albo na zasadzie szczególnego porozumienia jest rzeczą odbiorcy, kazać na jego koszt i niebezpieczeństwo wylaďować.

§. 70.

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli okoliczności nie pozwalają uwiadomić odsyłającego, albo gdy tenże zwleka ze zleceniem, wreszcie gdy zlecenie to jest niewykonalne, w takim razie kolej żelazna winna towary na koszt i niebezpieczeństwo posyłającego wziąć na skład i mieć o nie taką pieczę, jak dbały kupiec o swe towary. Oprócz tego ma ona także prawo towary takie, o ile uzna to za stosowne, oddać z zabezpieczeniem powziętku kosztów i wydatków, jakie na nich ciężą, do publicznego domu składowego albo do spedytora, a to na rachunek i niebezpieczeństwo strony, której się to tyczy.“

Nadto przydać należy do tego paragrafu następujący nowy ustęp:

„(4) O oddaniu towaru na skład, również o sprzedaniu tegoż, należy posyłającego, a gdyby list przewozowy był już wykupiony, także odbiorcę, niezwłocznie uwiadomić, chyba że uwiadomienie byłoby niemożliwe.“

§ 73

Ustęp 1 otrzyma następujący dodatek:

„Co się tyczy uprawnienia do rozstrząsania wniosków, dotyczących się zwrotu przewoznego, porówn. §. 61, ustęp 6.“

Ustęp 2 brzmieć ma, jak następuje:

„(2) Jeżeli posyłający nie może przedłożyć duplikatu listu przewozowego, poświadczenia przyjęcia albo poświadczenia stacyi przyjmującej, że takiego dokumentu nie wystawiono, może praw swoich

dochodzić tylko za zezwoleniem odbiorcy, chyba że mógłby udowodnić, iż odbiorca odmówił przyjęcia towaru.“

§. 74.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Odpowiedzialność, spadająca na kilka kolei żelaznych w przewozie pośredniczących.“

§. 75.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Odpowiedzialność kolei żelaznej za zgnięcie, ubytek lub uszkodzenie towaru w ogólności.“

§ 76

Ustęp 3 ma być wykreślony.

§. 77

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Ograniczenie obowiązku odpowiedzialności ze względu na szczególne niebezpieczeństwa.“

Postanowienia zawarte w ustępie 1 pod liczbami 1, 3 i 6 brzmić mają, jak następuje:

„1. Co do towarów, które według przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy, albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym, a zaciągniętej do listu przewozowego, przewożone są w odkrytych wozach:

Za szkodę, jaka może wyniknąć z niebezpieczności takiego sposobu przewożenia. Niezwykły ubytek na wadze lub zgnięcie całych kawałków nie może być uważane za następstwo tej niebezpieczności.

3. Co się tyczy towarów, których ładowanie i wyładowanie według przepisów niniejszego regulaminu lub taryfy albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym a zaciągniętej do listu przewozowego, należy do odsyłającego, a względnie do odbiorcy:

Za szkodę, jaka mogłaby wyniknąć z niebezpieczności ładowania albo wyładowywania lub nieodpowiedniego sposobu ładowania.

6. Co do tych towarów — licząc tu i zwierzęta — którym według postanowień niniejszego regulaminu lub według przepisów taryfy albo na zasadzie umowy zawartej z odsyłającym, a zaciągniętej do listu przewozowego, towarzyszyć ma dozorca:

Za szkodę powstałą z niebezpieczeństwa, któremu zapobiedz było obowiązkiem dozorca.“

Ustęp 3 brzmić ma, jak następuje:

„(3) Powołanie się na powyższe przepisy nie uwalnia kolei żelaznej od obowiązku odpowiedzialności, jeżeli szkoda powstała z jej winy.

§. 80.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wysokość wynagrodzenia w razie zgnięcia lub ubytku towaru.“

§. 81.

„Ograniczenie wysokości wynagrodzenia na podstawie taryfy.

Paragraf ten brzmi, jak następuje:

(1) Kolejom żelaznym wolno podawać do publicznej wiadomości szczególne warunki przewozu (taryfy wyjątkowe) z oznaczeniem kwoty maksymalnej wynagrodzenia na wypadek zgnięcia, ubytku lub uszkodzenia, o ile ceny, ustanowione w tych taryfach wyjątkowych dla całego transportu, będą w porównaniu ze zwykłymi cenami taryfowymi wszystkich innych kolei żelaznych niższe i o ile na całej linii przewozu stosowana będzie jednakowa kwota maksymalna wynagrodzona.

(2) Nadto wolno kolejom żelaznym, o ile chodzi o przedmioty w §. 50 B. 2, ustęp 1 wzmiankowane, ograniczyć w taryfach wynagrodzenie na wypadek zupełnego lub częściowego zgnięcia lub uszkodzenia tych przedmiotów do pewnej kwoty maksymalnej.

(3) Co się tyczy przypadków, w których płacone być ma wynagrodzenie za całą szkodę, porówn. §. 88.“

§. 83.

Do paragrafu tego dodać należy następujące słowa:

„Porównaj jednak §. 88.“

§. 84.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Deklaracja, ile zależy na rychłej dostawie. Warunki tej deklaracji.“

Ustęp 1 brzmić ma, jak następuje:

„(1) Posyłający może w liście przewozowym deklarować, ile mu zależy na rychłej dostawie, a deklaracja ta mieć będzie skutki prawne, przewidziane w §§. 85 i 87. W przypadku tym zapłaćci należy dodatek do przewoźnego, jaki będzie ustanowiony w taryfie.“

Ustępy 3, 4 i 5 zastąpione zostaną następującym jednym ustępen:

„(3) Dodatek do przewoźnego obliczany będzie w tym przypadku na podstawie niepodzielnych miar jednostkowych, a m. 10 koron i 10 kilometrów, i nie może przenosić 2·5 halerzy od kilometra i od 1000 koron kwoty deklarowanej. Najmniejszy dodatek do przewoźnego, jaki może być pobierany, wynosi za całą przestrzeń przewozu kwotę 40 halerzy. Nadwyżki dziesiątek zaokrąglane będą na 10 halerzy.“

Nadto dodaje się do tego paragrafu nowy ustęp, który brzmi, jak następuje:

„(a) Jeżeli obowiązek wynagrodzenia ograniczony jest w myśl §. 81 do pewnej kwoty maksymalnej, wartości dostawy na pewien termin ponad tę kwotę deklarować nie można.

§. 85

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wysokość wynagrodzenia szkody w razie zginiecia, ubytku lub uszkodzenia, jeżeli była złożona deklaracya, ile zależy na rychłej dostawie.“

§. 87.

Paragraf ten oznaczony być ma w swojej do-tychczasowej osnowie jako ustęp (1).

Do tego ustępu przydany będzie nowy ustęp (2), który brzmi, jak następuje:

„(2) Co się tyczy przypadków, w których płacone będzie wynagrodzenie za całą szkodę, obacz §. 88.“

§. 88.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Wynagrodzenie szkody w razie podejszcia lub wielkiego niedbalstwa ze strony kolei.“

§. 89.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Utrata prawa do wynagrodzenia.“

§. 90.

Słowo „siódmego“ w ustępie 2. liczba 2, zmienia się na „czternastego“.

§. 91.

Nadpis tego paragrafu brzmi, jak następuje:

„Przedawnienie roszczeń do kolei żelaznej z tytułu zginiecia, ubytku, uszkodzenia lub spóźnionego nadejszcia towaru.“

Nowy ustęp tego paragrafu brzmi, jak następuje:

(4) Jeżeli uprawniony wniesie pisemną reklamacyę do kolei żelaznej, przedawnienie wstrzymane zostaje na tak długo, dopóki reklamacya załatwioną nie będzie. Jeżeli reklamacya nie zostanie uwzględniona, termin przedawnienia zaczyna się liczyć na nowo od tego dnia, w którym kolej żelazna uwiadomi pisemnie reklamującego o załatwieniu reklamacyi i zwróci mu pisma dowodowe, jakie w danym razie do reklamacyi były załączone. Że reklamacya została wniesioną lub załatwioną, tudzież że pisma dowodowe zostały zwrócone, wykazać winna ta strona, która się na te okoliczności powołuje. Dalsze reklamacye, wnoszone do kolei albo do jej władz przełożonych nie wstrzymują przedawnienia.“

Załączka B.

Nr. XI.

Ustęp 3, przydany w myśl rozporządzenia z dnia 3. lipca 1900 (Dz. u. p. Nr. 104). należy wykreślić.

Nr. XLIV.

Na końcu tego numeru dodać należy następujące nowe postanowienie:

„Wzmiankowane substancye mogą w małych ilościach być przewożone także w wytrzymałych, zatopionych rurkach ze szkła, mianowicie kwas węglowy i tlenek azotu w maksymalnej ilości 3 gramów, amoniak i chlor w maksymalnej ilości 20 gramów, kwas siarczany bezwodny i węglan chloru (phosgen) w maksymalnej ilości 100 gramów, a to pod następującymi warunkami:

Rurki szklane, o których była mowa, mogą być napełnione kwasem węglowym i tlenkiem azotu tylko do połowy, amoniakiem i chlorem do dwóch trzecich, a kwasem siarczanym i węglanem chloru (phosgenem) do trzech czwartych. Każda taka rurka winna być zapakowana w zalutowane puzderko blaszane, napełnione martwicą krzemioną, puzderko zaś samo w mocną skrzynkę drewnianą. Do jednej skrzynki można włożyć kilka takich puzderek, tylko rurek z amoniakiem i rurek z chlorem nie wolno unieszczać razem w jednej skrzynce.“

Po załączce E wstawiona być ma następująca

„załączka F

Deklaracya ogólna.

Biuro ekspedycyi towarowej kolei żelaznej. . .
 w przyjęło na moją (naszą)
 prośbę wszystkie wyszczególnione poniżej towary,
 które od dnia dzisiejszego przezemnie (przez nas)
 oddane zostaną do przewozu koleją żelazną, a mianowicie:

Uznaję (uznajemy) niniejszem wyraźnie, że
 towary te oddane zostały
 bez opakowania*)
 w wadliwym opakowaniu a mianowicie*)

.
 o ile w dotyczącym liście przewozowym zawarte
 jest odwołanie się do niniejszej deklaracji.

. dnia 19 *

*) Stosownie do jakości posylki należy przekreślić albo wyraz „bez opakowania“ albo słowa „w wadliwym opakowaniu, a mianowicie.“

Układ dotychczasowej załączki *F* zostanie zmieniony w następujący sposób:

„Załączka *G*.

Zlecenie dodatkowe.

..... dnia..... 19..“

Ekspedycję towarową kolei żelaznej w upraszam (upraszamy), żeby posyłki za listem przewozowym ddo..... dnia..... 19.. do przewozu oddanej, a do..... w..... adresowanej, a mianowicie:

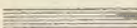
Znaki i numera	Ilość	Sposób opakowania	Co zawiera	Waga w kilogramach

nie wydała odbiorcy w liście przewozowym wymienionemu, lecz

1. żeby ją odesłała napowrót pod moim (naszym) adresem;

2. żeby ją posłała do..... w..... stacya..... kolei żelaznej.....

3. żeby ją wydała dopiero za zapłatą powziątku w kwocie (słowami);

4. żeby ją wydała dopiero za zapłatą powziątku w kwocie (słowami), a nie za zapłatą powziątku w liście przewozowym oznaczonego;

5. żeby ją wydała bez powziątku.

6. żeby ją wydała bez pobrania przewoźnego;

(Podpis:)

U w a g a. Te części wzoru, które w danym przypadku nie mogą być zastosowane, należy przekreślić.

Królewsko węgierski Minister handlu, z którym porozumiano się w tym względzie, wydaje takie same zarządzenia dla krajów Korony węgierskiej.

Wittek r. w.